

Το μεγαλοβδόμαδο της Παιδείας (Δημήτρης Νατσιός, δάσκαλος)

Categories : [ΚΟΙΝΩΝΙΑ](#)

Date : Απριλίου 16, 2011

«Μη με διαβάζετε, όταν δεν πήγατε τουλάχιστον μια φορά στην Αποκαθήλωση». Ν. Καρούζος

Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα. Και ονομάζεται Μεγάλη όχι γιατί είναι μεγαλύτερη ή έχει περισσότερες μέρες, αλλά «επειδή μεγάλα ημίν γέγονεν εν αυτή παρά του Δεσπότη κατορθώματα», λέει ο ιερός Χρυσόστομος. Όλη η ποίηση του Χριστιανισμού και όλη η δόξα της Ορθοδοξίας, από αυτή την εβδομάδα πηγάζουν.

Μεγάλη Εβδομάδα της χαρμολύπης, του χαροποιού πένθους, τέτοιους εκπληκτικούς γλωσσικούς ακροβατισμούς, μόνο η ελληνική λαλιά μπορεί να συνταιριάσει. Πώς να το εξηγήσεις το «χαροπιόν πένθος»; Αυτό μόνο βιώνεται διά της πίστεως. «Τα μέγιστα διά της πίστεως ου δια λογισμών κατορθούνται», θα πει ο Μέγας Βασίλειος.

Οι επιστημονικές αναλύσεις και οι νοητικοί ρεμβασμοί ανήκουν στις δυτικές αιρέσεις, στους λεγόμενους «Χριστιανούς της Δύσης». «Πολλή θρησκεία αλλά καθόλου Χριστός» έλεγε επιγραμματικά ο Γεώργιος Τυπάλδος Ιακωβάτος για την Γερμανία.

Κάτι παρόμοιο, μπόλικη θρησκεία, θρησκευολογία και λοιπές αερολογίες, εν απουσία του Χριστού της Εκκλησίας, μηχανεύεται και το υπουργείο διά βίου αμάθειας για την πολύπαθη εκπαίδευση. Μαυρίζει η ψυχή σου μ' αυτά που συμβαίνουν...

Θέλω να γράψω για την Μεγάλη Εβδομάδα, για το άρρητον πνευματικό κάλλος της Εκκλησίας μας, αλλά ο νους ξεστρατίζει στο μεγαλοβδόμαδο της Παιδείας.

Έβαλαν στόχο και σκοπό τους οι νάνοι, τα σπιθαμιαία αναστήματα που επικάθησαν

στο σβέρκο μας, να μαγαρίσουν τα παιδιά του λαού μας. Δεν τους αρκεί η οικονομική εξαθλίωση. Δεν χορταίνουν οι δόλιοι και επίβουλοι, οι ανθρωποκάμπιες με σάρκα, ψυχή και Χριστό θέλουν να καταστρέψουν, αυτά τα δυο πολύτιμητα στυλώματα του Γένους μας, ροκανίζουν. Ρωτώ: είναι δυνατόν ο δαιμονισμός να διδάσκεται στο δημοτικό σχολείο; Και όμως....

Μάθημα «Θεατρική Αγωγή» Ε΄ και ΣΤ΄ Δημοτικού, είναι απ' αυτά τα χαζοχαρούμενα, τα νεοταξικά, τα άψυχα και ανούσια με τα οποία υποσιτίζουν τα παιδιά, το σάπιο και ακάθαρτο Νέο Σχολείο τους. Όπως γράφει το σχετικό εγχειρίδιο στην εισαγωγή «το βιβλίο στηρίζεται στην ιδέα και στις απαιτήσεις ενός παιχνιδιού. Είμαστε εδώ για να παίξουμε ένα μαγικό παιχνίδι... Παίζουμε για να χαρούμε, παίζουμε και γι' αυτούς που μας βλέπουν, γιατί υπάρχει πάντα κάποιος που μας βλέπει. Είναι ο Μάγος της Σκηνης.....». Το βιβλίο βρομοκοπάει ανατολικά θρησκευματα, γιόγκες και λοιπά αθλιουργήματα. «Είναι σημαντικό το σώμα μας να παίρνει τη σωστή στάση. Για να γίνει αυτό πρέπει να προηγηθεί έλεγχος της αναπνοής, της έντασης - χαλάρωσης και της αυτοσυγκέντρωσης» διαβάζουμε, φράσεις που παραπέμπουν ευθέως στην τεχνική της γιόγκας.

Πιο κάτω, μιλάει για την μίμηση. «Με τη μίμηση το σώμα περνάει σε μια διαφορετική κατάσταση και ενεργούμε ανάλογα. Μεταμορφωνόμαστε σε κάποιον άλλο με τη δύναμη της φαντασίας». Τέτοιες μπούρδες μαθαίνουν τα παιδιά, πώς να γίνουν υποκριτές. Η μεταμοντέρνα εποχή μας ανυπομονεί να μας βγάλει από τον ανυπόφορο εαυτό μας και να υποδυθούμε ρόλους, πράγμα που προσφυώς ονομάστηκε «ψηφιδωτή προσωπικότητα». «Η ψηφιδωτή προσωπικότητα είναι ένας κοινωνικός χαμαιλέοντας που δανείζεται ακατάπαυστα, από κάθε διαθέσιμη πηγή, ψιχία και κομματάκια ταυτότητας και τα δομεί ανάλογα ως επιθυμητά ή χρήσιμα σε κάθε περίπτωση» (Κ. Κέργκεν, «ο κορεσμένος εαυτός», «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ», σ. 278). «Ετοίμασε ένα πρόσωπο για να συναντήσει τα πρόσωπα που θα συναντήσεις» γράφει ο οξυδερκής Τ. Έλιοτ.

Στην σελίδα 81 του προειρημένου βιβλίου «Θεατρική Αγωγή» διαβάζουμε: «Ας δοκιμάσει ένας μαθητής με τις μαγικές ικανότητές του να επηρεάσει τη συμπεριφορά ενός άλλου και να του υπαγορεύσει μια συγκεκριμένη δράση». Στη συνέχεια καλούνται να αυτοσχεδιάσουν ...παίζοντας ένα ρόλο. Ποιόν; «Το δαιμόνιο», έτσι ακριβώς. Το δεκάχρονο παιδάκι οφείλει, κατά τους δαιμονισμένους συγγραφείς και αξιολογητές του υπουργείου, να υποδυθεί, να γίνει δαιμόνιο. («Θεέ μου τι λέπομεν στις μέρες μας», όπως θα έλεγε ο Μακρυγιάννης). Και στην ίδια σελίδα «στην σκηνή η επικοινωνία μπορεί να φέρει μαγικά αποτελέσματα, δηλαδή ένα πρόσωπο να μεταβάλλει τη συμπεριφορά και τις ενέργειες κάποιου άλλου». Δαιμόνιο, μαγείες, μάγοι, μεταμορφώσεις σελίδες απανωτές γεμάτες παραλυσίες, ερεβώδη πράγματα, ο καταχθόνιος κόσμος του Χάρυ Πότερ, σχολικά αναγνώσματα, σάβανα πάνω από τα κεφάλια των παιδιών μας. Διώξαμε τον Χριστό από το σχολείο και «χορεύουν» τα

«ταγκαλάκια».

Μιας και βρισκόμαστε ακόμη στον απόηχο της εθνικής εορτής του '21 και βιώνουμε την νέα Τουρκοκρατία, την ύπουλη και κρυφοδαγκανιάρρα, παραπέμπω σ' ένα ρωμαλέο κείμενο του μεγάλου Δασκάλου του Γένους Κωνσταντίνου Οικονόμου εξ Οικονόμων. Στο κείμενο αυτό ο σοφότατος Δάσκαλος υποδεικνύει ποια πρέπει να είναι η στάση των γονέων, όταν το σχολείο πολιορκείται από το «κακό», από δαιμόνια.

«Γνωρίζοντες ακριβώς ότι από την παιδείαν των υιών σας κρέματα των οικιών σας η ευτυχία, χρέος έχετε πρώτον να προβάλλητε εαυτούς εις τα τέκνα σας ζώσαν παντοίας αρετής εικόνα, πάντοτε και πανταχού προτεθειμένην εις μίμησιν, και να επαγρυπνήτε εις τα συνανααστροφάς και την άλλην διαγωγήν των. Έπειτα χρεωστείτε και κατ' ιδίαν εις τα οικίας σας να γίνησθε σεις αυτοί επιστάται εις τα μελέτας των μαθημάτων των, εξετάζοντές τα πάσαν εσπέραν να σας λέγωσι τι καλόν έμαθον την ημέραν εις το σχολείον και βραβεύοντες μεν με επαίνους και δώρα, αν τύχη, την περί την επίδοσιν εις τους λόγους φιλοτιμίαν των, παιδεύοντες δε με πατρικούς ελέγχους και σωτηριώδεις κολάσεις ενίοτε την αμέλειαν και ακηδίαν περί την εκπλήρωσιν των ιδίων αυτών καθηκόντων. Εις την παρούσαν, ω φίλοι, του γένους ημών κατάστασιν οι γονείς αυτοί πρέπει να γίνωνται παιδονόμοι και έφοροι της παιδείας των τέκνων των». Το σχολείο είναι πλέον επικίνδυνο για τα παιδιά. Οι γονείς πρέπει να γίνουν έφοροι και παιδονόμοι των τέκνων τους, το νυν σχολείο, μέσω των αντίχριστων βιβλίων, τα δηλητηριάζει και μαγαρίζει τα όσια και τα ιερά του Γένους.

Μπαίνεις μες στην τάξη και αντικρίζεις με ντροπή την εικόνα του Νυμφίου της Εκκλησίας - για πόσο καιρό άραγε θα παραμένει αναρτημένη; - μας κοιτάζει περίλυπος για το κατάντημά μας ο Κύριος και είναι σαν να ακούμε την φωνή του: «άφετε τα παιδιά έρχεσθαι προς με, και μη κωλύετε αυτά• των γαρ τοιούτων εστίν η βασιλεία του Θεού» (Μαρκ, ι', 14). Περνάει ο λαός μας το μεγαλοβδόμαδό του, σταυρώνεται καθημερινά το ελληνικό σχολείο, ανεβαίνει τον Γολγοθά του. Όμως «φθάσαντες πιστοί, το σωτήριο πάθος, Χριστού του Θεού, την άφατον αυτού, μακροθυμία» δοξάσωμεν• όπως τη αυτού ευσπλαχνία, συνεγείρει και ημάς, νεκρωθέντας τη αμαρτία, ως αγαθός και φιλόανθρωπος». Οποιον του μέλλει Ανάσταση τον Γολγοθά περνάει...

Νατσιός Δημήτρης, δάσκαλος-Κιλκίς

(Απόσπασμα άρθρου από την ιστοσελίδα "Ρεσάλτο")

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>
